

[Landbrugsministeren.]

saa er det naturligt at ophæve det direkte Tilskud. Jeg har hele Tiden set, at det var farligt at give et saadant Tilskud, men jeg har ment, at vi i denne Tid, hvor vi maaske staar over for et Sporskifte, skal være meget forsigtige med at slaa det i Stykker, vi har, for ingen ved, hvad Fremtiden kan bringe. Derfor har jeg været med til at opretholde Tilskuddet. Men vil man fjerne Fristelsen, maa man naturligvis først og fremmest afskaffe det direkte Tilskud, som betaales af Forbrugerne.

Hauch: Den højtærede Landbrugsminister har naturligvis Ret i, at ingen ved, hvordan Forholdene bliver; det er en Sag for sig. Jeg kan dele det Ønske og det Haab, at der igen maa blive Muligheder for en stor dyrisk Produktion, saa at vi kunde ophæve alle de Indskrænkninger, vi har været nødt til at gennemføre. Men hvad vi derimod ved, er, hvordan Forholdene er nu, og Forholdene er saadanne i Øjeblikket, at Kilderne til Afsætning af vor Husdyrproduktion mere og mere fryser til. Netop under Hensyn hertil kan man ikke lade være med at beskæftige sig med det Spørgsmaal, vi her behandler, og som har saa stor Tilknytning til Landbrugets samlede Økonomi og til det hele Samfunds økonomiske Vilkaar i Fremtiden.

Naar den højtærede Landbrugsminister siger, at det er lige meget, om man køber i de Lande, hvor man har afsat sin egen Produktion, eller at dette har mindre Betydning, jeg erindrer ikke nøjagtigt Udtrykket... (Afbrydelse)... ja, det kunde ikke være afgørende — det var i hvert Fald Meningen — om man køber i de Lande, man sælger sin Husdyrproduktion til, eller i de Lande, hvor man ikke sælger den, maa jeg sige, at det kan dog ikke være den højtærede Ministers Mening. Den højtærede Landbrugsminister ved jo nemlig, at vi netop i de senere Aar har aabnet Vej til Afsætning af dansk Landbrugsproduktion ved Hjælp af den Købekraft, som vi raader over. Derfor haaber jeg, at den højtærede Landbrugsminister og Regeringspartierne vil naa til den Erkendelse, at det er forstandigt at gennemføre en Kornlovgivning som den, vi er i Stand til at enes om her i Rigsdagen, som Grundlag for de fremtidige økonomiske Forhold baade for Landbruget og for det samlede Samfund.

Formanden: Det ærede 1ste tingvalgte Medlem (Jefsen Christensen) har Ordet for en kort Bemærkning. Jeg henstiller, at det nu er Slut med de korte Bemærkninger.

Jefsen Christensen: Jeg vil gerne gøre den højtærede Landbrugsminister opmærksom paa, at det, der er Tale om i Forbindelse med Tilskuddet til Studene, er en fornuftig Udnyttelse af Græsarealerne i visse Egne af vort Land. Det ligger paa Linie med Tilskuddet til Sukkerordningen, det ligger paa Linie med Kornprishævningen, det ligger paa Linie med saa meget andet, man har foretaget her i Landet i Retning af Prishævning i en Tid, da Landbrugsproduktionen over hele Linien er foregaaet med Underskud. Men det, jeg hele Tiden, ogsaa offentligt tidligere, har udtalt mig om, det er, at der er ingen Mening i at lægge en Produktionspris saa lavt, en Kornpris saa lavt, at man fristes til at opfede de Udsætterkøer Landet over, som man under Hensyn til de Priser, de opnaar paa Markedet, vilde være meget bedre tjent med ikke at ofre et Pund Korn paa Opfedning af. Den Udvikling, den lave Kornpris har fristet ind i, er Opfedning af en Vare, som slet ikke er Opfedning værd, og naar den højtærede Landbrugsminister taler om Tilskud til Studene, glemmer han at tale om, at man for overhovedet at blive af med de fedede Køer, der koster den minimale Pris, til Frysning til Belgien, undertiden har givet Tilskud til disse Dyr, som ligger endnu højere og gør det endnu mere uforsvarligt at bruge Korn til Fedning af dem.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg har bedt om Ordet, fordi det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch) tillagde mig en Udtalelse, som jeg ikke har brugt. Jeg har ikke sagt, at det var lige meget, hvor vi købte de Varer, som vi skulde bruge. Jeg ved saa godt som nogen, at det ikke er rigtigt; jeg ved, at ethvert Land kræver af os: Vil I sælge til os, maa I købe af os. Men det, jeg sagde, var, at enten vi køber Korn eller køber Foderstoffer i Lande, som ikke køber hos os, er lige meget, for det er desværre Forholdet, at dér, hvor vi skal købe vore Raastoffer, er ikke dér, hvor vi kan sælge vore færdige Varer, og det gælder baade Korn og Foderstoffer.

Hauch: Jeg gør selvfølgelig beredvilligt den højtærede Landbrugsminister en Undskyldning, fordi jeg før misforstod hans Udtalelse. Men nu har jeg ikke misforstaaet ham, idet den højtærede Landbrugsminister siger, at det gør lige meget, om det er Korn eller Foderstoffer, vi køber. Saa vil den højtærede Landbrugsminister formentlig ogsaa kunne se, at dersom vi frigør os for Kornindkøb, er vi gunstigere stillet, end